

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1990

Vyhlásené: 29.10.1990

Časová verzia predpisu účinná od: 29.10.1990

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

437

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 12. novembra 1921 bol na 3. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o odškodňovaní pracovných úrazov v poľnohospodárstve (č. 12) a 10. júna 1925 bol na 7. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o odškodnení pracovných úrazov (č. 17). Ratifikácia dohovorov Československou republikou zapísal 12. júna 1950 generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce. Podľa svojich článkov 3 a 13 dohovory nadobudli pre Československú republiku platnosť 12. júnom 1950. Český preklad dohovorov sa vyhlasuje súčasne.*)

Dohovor č. 12

Dohovor o odškodňovaní pracovných úrazov v poľnohospodárstve

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce do Ženevy a ktorá sa tam zišla 25. októbra 1921 na svojom treťom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa ochrany poľnohospodárskych pracovníkov proti úrazom, ktoré sú štvrtým bodom rokovacieho poriadku zasadania, a

ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného Dohovoru,

prijíma tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o odškodňovaní pracovných úrazov (poľnohospodárstvo), 1921, aby ho členské štáty Medzinárodnej organizácie práce ratifikovali podľa ustanovení ústavy Medzinárodnej organizácie práce:

Článok 1

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje, že rozšíri na všetkých námezdných pracovníkov v poľnohospodárstve výhody zákonov a predpisov o poskytovaní odškodnenia osobám, ktoré utrpeli úraz pri vykonaní práce alebo v súvislosti so zamestnaním.

Článok 2

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú za podmienok ustanovených v ústave Medzinárodnej organizácie práce oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Článok 3

1. Tento Dohovor nadobudne účinnosť po tom, keď generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce zapíše ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce.
2. Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty, ktorých ratifikácia bola zapísaná na Medzinárodnom úrade práce.
3. Pre každý ďalší členský štát nadobudne tento Dohovor účinnosť po tom, keď bola zapísaná jeho ratifikácia na Medzinárodnom úrade práce.

Článok 4

Len čo budú na Medzinárodnom úrade práce zapísané ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce, oznámi to generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce. Takisto im oznámi zápis všetkých ratifikácií, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

Článok 5

S výhradou ustanovení článku 3, každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, súhlasí s tým, že začne vykonávať ustanovenie článku 1 najneskôr do 1. januára 1924 a prijme nevyhnutné opatrenia, aby tieto ustanovenia nadobudli účinnosť.

Článok 6

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje, že ho bude vykonávať v jeho kolóniách, dŕžavách a protektorátoch, v súlade s ustanoveniami článku 35 ústavy Medzinárodnej organizácie práce.

Článok 7

Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná na Medzinárodnom úrade práce.

Článok 8

Vždy, ak to bude považovať za potrebné, Správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či je treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Článok 9

Francúzske a anglické znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

Dohovor č. 17

Dohovor o odškodnení pracovných úrazov

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce do Ženevy a ktorá sa tam zišla 19. mája 1925 na svojom siedmom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa odškodňovania pracovných úrazov, ktoré sú prvým bodom rokovacieho poriadku zasadania, a

ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma 10. júna 1925 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o odškodnení pracovných úrazov, 1925, aby ho členské štáty Medzinárodnej organizácie práce ratifikovali podľa ustanovení ústavy Medzinárodnej organizácie práce.

Článok 1

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje zabezpečiť, že osoby, ktoré utrpeli pracovný úraz, alebo osoby na nich závislé, budú odškodnené za podmienok rovnajúcich sa prinajmenšom tým, ktoré ustanovuje tento Dohovor.

Článok 2

1. Vnútroštátne zákonodarstvo o odškodňovaní pracovných úrazov sa bude vzťahovať na robotníkov, zamestnancov a učňov, zamestnaných verejnými alebo súkromými podnikmi, prevádzkami alebo závodmi.
2. Každý členský štát však môže vo svojom vnútroštátnom zákonodarstve ustanoviť výnimky, ktoré bude považovať za potrebné, pokiaľ ide:
 - a) o osoby vykonávajúce príležitostné práce, ktoré nesúvisia s predmetom podnikania zamestnávateľa,
 - b) o domáckych robotníkov,
 - c) o členov zamestnávateľovej rodiny, ktorí pracujú výlučne na jeho účet a žijú v jeho domácnosti,
 - d) o pracovníkov nie manuálnych, ktorých zárobok presahuje hranicu ustanovenú vnútroštátnym zákonodarstvom.

Článok 3

Tento Dohovor sa nevzťahuje:

1. na námorníkov a rybárov, pre ktorých bude obsahovať ustanovenia neskorší dohovor,
2. na osoby požívajúce osobitnú právnu úpravu, ktorej podmienky sú prinajmenšom rovnaké ako podmienky ustanovené týmto Dohovorom.

Článok 4

Tento Dohovor sa nevzťahuje na poľnohospodárstvo, pre ktoré zostáva v účinnosti Dohovor o odškodnení pracovných úrazov v poľnohospodárstve, prijatý Medzinárodnou konferenciou práce na jej treťom zasadaní.

Článok 5

Odškodnenie prislúchajúce pracovníkovi alebo osobám na ňom závislým pri úrazoch, ktorí majú za následok jeho trvalú pracovnú neschopnosť alebo smrť, sa bude vyplácať vo forme pravidelných platieb. Ale toto odškodnenie sa môže vyplácať úplne alebo sčasti vo forme istiny, ak bude príslušnému úradu daná záruka, že bude uvážene použitá.

Článok 6

Pri pracovnej neschopnosti sa odškodnenie poskytne najneskôr od piateho dňa po úraze, nech už bude vyplácané príslušným zamestnávateľom, úrazovou poisťovňou alebo nemocenskou poisťovňou.

Článok 7

Prídavok k odškodnému sa poskytne v prípadoch, keď pracovná neschopnosť v dôsledku pracovného úrazu je takej povahy, že postihnutá osoba vyžaduje trvalú pomoc inej osoby.

Článok 8

Vnútroštátne zákonodarstvo ustanoví kontrolné opatrenia, ako aj spôsoby preskúmania odškodnenia, ktoré bude považovať za potrebné.

Článok 9

Osoby, ktoré utrpeli pracovný úraz, budú mať právo na lekársku pomoc a na takú chirurgickú a farmaceutickú pomoc, ktorá sa uzná v dôsledku týchto úrazov za potrebnú. Táto pomoc sa bude poskytovať na náklady buď zamestnávateľa, alebo úrazových, nemocenských alebo invalidných poisťovní.

Článok 10

1. Osoby, ktoré utrpeli pracovný úraz, budú mať právo na to, aby im zamestnávateľ alebo poisťovateľ poskytol a normálne obnovoval protézy a ortopedické pomôcky, ktorých používanie sa uzná za potrebné. Ale vnútroštátne zákonodarstvo môže výnimočne pripustiť, aby sa poskytovanie a obnovovanie protéz a ortopedických pomôcok nahradilo tým, že sa osobe, ktorá utrpela úraz, prizná doplnkové odškodné, ktorého výška bude zodpovedať pravdepodobnému nákladu spojenému s poskytnutím a obnovovaním týchto pomôcok a bude sa o ňom rozhodovať v čase jeho určenia alebo preskúmania.
2. Vnútroštátne zákonodarstvo ustanoví také kontrolné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby sa, pokiaľ ide o obnovovanie pomôcok, zabránilo jeho zneužitiu alebo aby sa zabezpečilo, že doplnkové odškodné sa použije na tento účel.

Článok 11

Vnútroštátne zákonodarstvo bude obsahovať ustanovenia, ktoré sa so zreteľom na vnútroštátne podmienky budú považovať za najvhodnejšie na to, aby sa za všetkých okolností v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa alebo poisťovateľa zabezpečilo platenie odškodnenia osobám, ktoré utrpeli pracovný úraz, alebo v prípade smrti osobám na nich závislým.

Článok 12

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú za podmienok ustanovených v ústave Medzinárodnej organizácie práce oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Článok 13

1. Tento Dohovor nadobudne účinnosť po tom, keď generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce zapíše ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce.
2. Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty, ktorých ratifikácia bola zapísaná na Medzinárodnom úrade práce.
3. Pre každý ďalší členský štát nadobudne tento Dohovor účinnosť po tom, keď bola zapísaná jeho ratifikácia na Medzinárodnom úrade práce.

Článok 14

Len čo budú na Medzinárodnom úrade práce zapísané ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce, oznámi to generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce. Takisto im oznámi zápis všetkých ratifikácií, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

Článok 15

S výhradou ustanovení článku 13 každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, súhlasí s tým, že začne vykonávať ustanovenia článkov 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11 najneskôr do 1. januára 1927 a prijme nevyhnutné opatrenia, aby tieto ustanovenia nadobudli účinnosť.

Článok 16

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje vykonávať ho v jeho kolóniách, dŕžavách a protektorátoch, v súlade s ustanoveniami článku 35 ústavy Medzinárodnej organizácie práce.

Článok 17

Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí piatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná na Medzinárodnom úrade práce.

Článok 18

Vždy, ak to bude považovať za potrebné, Správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či je treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Článok 19

Francúzske a anglické znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

